

selvfølgelig rigtigt. Men det gør man jo ikke alene ved instrumentet folkeafstemning, det gør man jo også derved, at ethvert lands parlament skal ratificere denne beslutning. Det er jo ikke sådan, at man frit kan melde sig til fra landenes side. Det, vi bare foreslår, er, at det er folkeafstemningsinstrumentet, der bliver afgørende for det.

Det er klart, at hvis det blev et dansk nej – lad os prøve at lege med den tanke – så var både hr. Estrups og vel også udenrigsministerens vision, at det ville ikke være nogen voldsomt rar situation for Danmark. Man kan jo ikke udelukke, at undervejs i processen kan det blive et nej. Det tyder ikke meget på, at det bliver det fra Danmarks side.

Der er vel ingen, der på nuværende tidspunkt tør udelukke, at f.eks. USA udløser et nej. Det bliver en ganske spændende debat frem til ratifikationen i den amerikanske kongres. Jeg tror ikke, nogen i dag er sikker på, hvordan det ender. Men hvis det blev et dansk nej, synes jeg, vi ville få en spændende mulighed for en fordomsfri debat om, hvordan vi bedst arrangerede os sikkerhedspolitisk i den nuværende situation. Det tror jeg ville være en meget god og gavnlige debat for demokratiet og for den europæiske sikkerhed.

Jeg skal så alene runde af med at sige tak til dem, der støttede. Tak til Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Jeg føler slet ikke, at det er noget problem, som fru Annette Just understregede, at når man anbefaler et ja til folkeafstemningen, er det ikke, fordi man er enig med SF i diskussionen om NATO-udvidelsen. Jeg skal kvittere med at sige, at det synes jeg så heller ikke er noget problem. Også for SF's vedkommende synes jeg, det betegner en voldsom fordel.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren:

»Hvad kan ministrene oplyse om ændringer i NATO's kommandostruktur og forstærkningsplaner, herunder hvilke konkrete planer der findes om oprettelse af nye kommandoer for det baltiske område og indgåelse af nye forstærkningsaftaler med nuværende og nye NATO-medlemslande i dette område?«

Af Keld Albrechtsen (EL) og Villy Søvnald (SF). (Forespørgslen anmeldt 21/10 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/10 97).

Formanden:

Jeg gør allerede nu opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive sat på dagsordenen torsdag den 15. januar 1998.

Begrundelse

Villy Søvnald (SF):

Vi står i en helt ny sikkerhedspolitisk situation. Som det er fremgået af den sikkerhedspolitiske debat under de to forrige punkter på dagsordenen, synes vi i SF, at selve udvidelsen er en fejl. Det har vi diskuteret, og den diskussion skal vi ikke rejse igen.

Til gengæld er det helt afgørende at forsøge at begrænse det, der efter vores opfattelse er skaden, mest muligt. Det er derfor, vi i dag har rejst debatten om forstærkningsplanerne specielt i forhold til de nye NATO-lande og de baltiske lande.

Vi finder det afgørende at tage tillidsskabende skridt netop i denne situation. Et af de vigtigste – måske det vigtigste – er at sikre atomvåbenfriheden i NATO-ansøgerlandene såvel ved, at Danmark kaster sit lod ind til fordel for, at der ikke udstationeres nye atomvåben i ansøgerlandene, heller ikke i krisesituationer, som ved i bredere sammenhæng at arbejde for en atomvåbenfri korridor ned igennem Europa for at formindske risikoen.

Vi finder det ligeledes afgørende nu, hvor situationen endnu ikke er fastlåst, at gøre det til dansk politik at undgå nye offensive våbensystemer og troppekonzentrationer i områder, hvor det uvægerligt vil medføre forøget spænding.